

## A város ostromáról

A ngaszánok folyamatosan támadtak  
Az élelem egyre fogyott  
A falakon egyre nagyobb rések keletkeztek  
A réseket egyre kevésbé tudták helyreállítani a rövid tűzszünetek  
alkalmával  
A sámánok egyre többet imádkoztak  
Sátraikból folyamatos imádkozás hangjai szűrődtek ki  
Már szinte minden lánygyermeket feláldoztak  
Sokan öngyilkosok lettek  
Az ostrom negyvenkettedik napjának reggelén a sámánok házról házra  
jártak  
Minden újszülött nyelvét kivágták  
Este a templomban gyűltek össze áldozni az isteneknek  
A kéményből és az ablakokon keresztül füst tört az ég felé  
Az oltáron ezüstnyelű kések  
A sámánok körbe álltak és mély hangon érthetetlen szavakat mormoltak  
maguk elé  
Hangjuk egyre erősebben szólt  
A falak remegni kezdtek

A ngaszánok másnap reggel az ostrom folytatására készülődtek  
Felderítőik hadarva jelentették hogy a város eltűnt  
A seregek vezetői értetlenül meredtek a műholdképekre  
A dombra siettek  
A város helyén csak egy forgósél tölcserjét látták  
Mozdulatlannak tűnt  
Gyereksírás hallatszott